ព្រះត្រៃបិដកមាន១១០ក្បាល=៨៤០០០ ធម្មក្ខន្ធ

មិនមែន110ភាគទេ ភាគ និងក្បាល(១សៀភៅ) ខុសពីគ្នា

{ HYPERLINK "mailto:info@cambodiabuddhsit.org" } or { HYPERLINK "mailto:sales@abckhmer.com" }

-------------//

{ HYPERLINK "http://www.5000-years.org/?page=detail&menu1=191&ctype=article&id=191&lg=kh" }

{ INCLUDEPICTURE "http://www.5000-years.org/thumb.php?file=imgs/12211.jpg&sizex=130&sizey=100" * MERGEFORMATINET }

មតិប្រាកដនិយម

ព្រះ សារីរិកធាតុរបស់គោតមពុទ្ធត្រូវបានគេជឿថា ស្ថិតនៅភាសពេញតំបន់អាស៊ីដែលជាទីចាប់កំណើតនៃព្រះពុទ្ធសាសនា តាំងពីពេលធ្វើឈាបនកិច្ចព្រះបរមសពមកម្ល៉េះ ។ តាមដំណាលថា បន្ទាប់ពីធ្វើឈាបនកិច្ចរួច មានចម្បាំងផ្ទុះឡើងយ៉ាងខ្លាំងក្លា ដើម្បីដណ្តើមយកព្រះសារីរិកធាតុ ហើយដើម្បីបញ្ចប់នូវជម្លោះនេះ ភាគីជម្លោះទាំងឡាយបានយល់ព្រមធ្វើការបែងចែកព្រះសារីរិកធាតុជា ៨ ចំណែក និងត្រូវបានបាំងដោយក្លស់ (ឆត្រ) ដែលក្រោយមក ក្លស់បានក្លាយទៅជានិមិត្តរូបនៃសិល្បៈផ្នែកព្រះពុទ្ធសាសនា ។ សារីរិកធាតុចំណែកនិមួយៗត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់នគរជាច្រើនដើម្បី បញ្ចុះនៅក្នុងស្តូប (ចេតិយ) សម្រាប់គោរពបូជា ។ តាមដំណាលបានបន្តទៀតថា ប្រហែល ១០០ ឆ្នាំ ក្រោយមក មានស្តេចមួយអង្គឈ្មោះ អសុកា ជាក្សត្រដែលមានជំនឿមុតមាំ ជ្រះថ្លាលើពុទ្ធសាសនា បានផ្សព្វផ្សាយលទ្ធិសាសនានេះដុះដាល និងបានប្រមែប្រមូលសារីរិកធាតុទាំងអស់ ហើយបានយកទៅបញ្ចុះនៅក្នុងស្តូបចំនួន ៨៤០០០ ដែលបច្ចុប្បន្នស្តូបទាំងនោះស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសកាន់ព្រះពុទ្ធ សាសនានានានៅអាស៊ី ។ អ្នកមានជំនឿភាគច្រើនជឿជាក់ថា សារីរិកធាតុទាំងនេះបានសម្តែងនូវអម្ភូតហេតុពិសិដ្ឋដ៏មហាស្ចារ្យ ។ សារីរិកធាតុភាគច្រើនមានរូបរាងដូចជាគុលិកាគុជតូចៗ ខ្លះស្រអាប់ ខ្លះថ្លា មានពណ៌ផ្សេងៗ តាមជំនឿថា ផ្នែកផ្សេងៗនៃរាងកាយព្រះសម្ពុទ្ធ ផ្តល់នូវសារីរិកធាតុពណ៌ផ្សេងគ្នា ។ ព្រះសារីរិកធាតុមួយចំនួនធំត្រូវបានបញ្ចុះនៅក្នុងស្តូប ហើយមួយចំនួនទៀតត្រូវបានបែងចែកដោយព្រះសង្ឃទៅឲ្យអ្នកដែលមាន ជំនឿដើម្បីរក្សាទុកគោរពបូជាលក្ខណៈគ្រួសារ ដែលករណីដូចនេះមានតិចតួចបំផុត ។ ដោយហេតុថា ព្រះសារីរិកធាតុជាវត្ថុពិសិដ្ឋ សក្តិសិទ្ធិ ប្រកបដោយមហិទ្ធិឫទ្ធិ គឺត្រូវបានដាក់ដំកល់ជាសាធារណៈដើម្បីគោរពបូជារួមគ្នាក្នុង ចំណោមអ្នកដែលមានជំនឿទាំងឡាយ ។

ការអត្ថាធិប្បាយតាមបែបសាសនា

ព្រះ ពុទ្ធកិច្ច គឺកិច្ចដែលព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់ប្រតិបត្តិជានិច្ច ក្រោយអំពីត្រាស់ដឹងនូវសព្វញ្ញុតញ្ញាណដោយបញ្ញាដ៏កំពូលរបស់ព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បំពេញពុទ្ធចរិយាដែលជាប្រយោជន៍ដល់សត្វ លោក ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងធម៌ប្រោសវេនេយ្យសត្វដោយព្រះមហា

ករុណារបស់ព្រះ អង្គ ទ្រង់ដឹកនាំសត្វលោកឲ្យប្រកបដោយសេចក្ដីសុខ ឲ្យតាំងនៅក្នុងសរណៈឲ្យរួចផុតចាកទុក្ខឲ្យបន្លុំអមតធម៌ មិនថាព្រះអង្គគង់ក្នុងទីណាទេ ព្រះអង្គទ្រង់មិនលះនូវកិច្ច៥យ៉ាងគឺ កិច្ចក្នុងបុរេភត្ត កិច្ចក្នុងបច្ឆាភត្ត កិច្ចក្នុងបឋមយាម កិច្ចក្នុងមជ្ឈិមយាម និងកិច្ចក្នុងបច្ឆិមយាម ដូចបោរាណាចារ្យប្រព័ន្ធជាគាថាទុកថា ៖

«ព្រះ សម្មាសម្ពុទ្ធជាចម្បងជាងអស់អ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ជម្រះនូវពុទ្ធកិច្ចទាំងឡាយ៥ប្រការនេះ គឺក្នុងពេលព្រឹកទ្រង់ត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត១ ក្នុងពេលល្ងាចទ្រង់សម្ដែងធម៌ទេសនា១ ក្នុងពេលព្រលប់ទ្រង់ប្រទានឱវាទដល់ពួកភិក្ខុ១ ក្នុងពេលអាធ្រាតទ្រង់ដោះប្រស្នានៃទេវតា១ ក្នុងពេលជិតភ្លឺទ្រង់ប្រមើលមើលនូវសត្វលោកដែលគួរត្រាស់ដឹងនិង មិនគួរត្រាស់ដឹង១ ។»

ព្រះ ពុទ្ធអង្គទ្រង់បំពេញពុទ្ធកិច្ចអស់៤៥ ឆ្នាំហើយ ក្នុងថ្ងៃអង្គារ ១៥កើត ខែពិសាខ មុនពុទ្ធសករាជ១ថ្ងៃ ព្រះអង្គទ្រង់ចូលបរិនិព្វានក្រោមសាលព្រឹក្សទាំងគូ ដោយអនុបាទិសេសនិព្វាន ។ ព្រះបរមសពនៃព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ត្រូវពួកមនុស្ស ទេវតា ព្រហ្ម ជាដើមនាំគ្នាបូជាយ៉ាងសន្ធឹកសន្ធាប់ជាទីបំផុត ហើយបានដង្ហែយកទៅបូជាត្រង់មកុដពន្ធនចេតិយ ។ ក្នុងថ្ងៃទី៧ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គទ្រង់បរិនិព្វាន ព្រះបរមសពដែលតម្កល់លើចិតកាធាន ត្រូវភ្លើងឆេះឡើងដោយអំណាចនៃទេវតាបណ្ដាលឲ្យឆេះព្រះបរមសពនៃព្រះ ដ៏មានព្រះភាគអស់រូបរាងកាយ ធារទឹកបានធ្លាក់ហូរចុះពីលើអាកាសបានពន្លត់ចិតកាធានរបស់ ព្រះសាស្ដា នៅសល់តែព្រះបរមធាតុនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគប៉ុណ្ណោះ ។ ពួកមល្លក្សត្របានអារាធនាព្រះបរមសារីរិកធាតុទាំងអស់ទៅដាក់ទុក ក្នុងសុវណ្ណទោណប្រោសព្រំដោយទឹកក្រអូបគ្រប់ប្រភេទ រោយរាយគន្ធជាតិក្នុងសុវណ្ណទោណ ហើយបាននាំសុវណ្ណទោណទៅប្រតិស្ឋានលើដំរីដែលប្រដាប់តាក់តែងហើយ និងបូជាដោយវត្ថុទាំងឡាយដោយមានកម្រងផ្កា និងគ្រឿងក្រអូបជាដើម ហើយក៏នាំយកព្រះបរមសារីរិកធាតុចូលទៅកាន់ក្នុងនគរ តម្កល់ទុកលើសត្តរតនមយបល្ល័ង្ក គឺបល្ល័ង្កដែលធ្វើដោយរតន៧ប្រការ ក្នុងសណ្ឋាគារបាំងស្វេតឆ័ត្រពីខាងលើ ហើយនាំគ្នារៀបចំធ្វើសក្ការបូជាចំពោះព្រះបរមសារីរិកធាតុនៃព្រះដ៏ មានព្រះភាគ រហូតអស់៧ថ្ងៃទៀត ។

នៅ ក្នុងគម្ពីរពុទ្ធវំសរបស់ប្រទេសភូមា (ច្បាប់ឆដ្ឋសង្គាយនា) និងគម្ពីរពុទ្ធវំស (ច្បាប់មហាចុឡាតិបិដក ភាគ៣៣ ទំព័រ៥៧៩ ប្រទេសថៃ) មានបាលីប្រាកដពណ៌នាពីរឿងព្រះធាតុនេះ តែក្នុងគម្ពីរពុទ្ធវំសបិដកខ្មែរយើងលេខ៧៧ គ្រាន់តែលើកយកបាលីពីបិដកភូមាមកដាក់ជាលេខយោងត្រង់ទំព័រ២៣៧ បន្ទាត់ទី១០ ប៉ុណ្ណោះ ។

ឯបាលីនោះថា ៖

«ព្រះ សារីរិកធាតុទាំងឡាយនោះ ដែលមិនបែកចេញមាន ៧ អង្គគឺ ព្រះឧណ្ហីសធាតុ (ឆ្អឹងថ្ងាស) ១ ព្រះទាឋធាតុ (ចង្កូមកែវ) ៤ ព្រះអក្ខកធាតុ (ឆ្អឹងដងកាំបិត) ២ ព្រះសារីរិកធាតុដ៏សេសសល់ក្រៅពីនោះសុទ្ធតែបែកចេញ (ជាចំណែកតូចៗ) ។»

ព្រះ បរមធាតុទាំងឡាយមានខ្នាតផ្សេងៗគ្នាគឺ ព្រះធាតុខ្នាតធំ មានទំហំប៉ុនគ្រាប់សណ្ដែកបាយ ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាល មានទំហំប៉ុនកំណាត់គ្រាប់អង្ករបាក់ ព្រះធាតុខ្នាតតូច មានទំហំប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ ។

ព្រះ បរមធាតុទាំងឡាយ មានពណ៌ផ្សេងៗគ្នាគឺ ព្រះធាតុខ្នាតធំមានពណ៌ដូចមាស ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាលមានពណ៌ដូចកែវមុក្ដា ព្រះធាតុខ្នាតតូចមានពណ៌ដូចផ្កាម្លិះ រួមទាំងអស់ប្រមាណ ១៦ នាឡិ ស្មើ ១ ទោណ ។

នៅក្នុងគម្ពីរសុមង្គលវិលាសិនី អដ្ឋកថា មហាបរិនិព្វានសូត្រ ៥/៣៨៧ បានសម្ដែងថា ៖

«ចុះព្រះធាតុរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបរមសាស្ដាបែកជាចំណែកប៉ុន្មាន ? មិនបែកប៉ុន្មានដែរ ? ព្រះ បរមធាតុព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនៃយើង មិនបែកជាចំណែកតូចៗមាន ៧ គឺ ព្រះចង្កូមកែវ ៤ ដងកាំបិត ២ ថ្ងាស ១ ឯព្រះធាតុដ៏សេសសល់ក្រៅពីនោះ សុទ្ធតែជាចំណែកតូចៗ ។ បណ្ដាព្រះធាតុទាំងនោះ ព្រះធាតុតូចបំផុតប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាលប៉ុនគ្រាប់អង្ករបាក់ពាក់កណ្ដាល ព្រះធាតុខ្នាតធំបំផុតប៉ុនគ្រាប់សណ្ដែកបាយបាក់ពាក់កណ្ដាល ។»

សេចក្ដី បញ្ជាក់: នៅក្នុងបទនមស្សការគ្រង់ធាតុចេតិយនមស្សការគាថា ដែលរៀបរៀងដោយ បណ្ឌិត សែម សូរ ក្នុងសៀវភៅប្រជុំភាណវារបាលីប្រែពិស្ដារ ត្រង់ទំព័រ៣០៣ បន្ទាត់ទី១៣ ដែលគាថានេះបានដកចេញពីគម្ពីរបឋមសម្ពោធិត្រង់ទំព័រ២៦០ តែមិនត្រឹមត្រូវតាមគម្ពីរព្រះត្រៃបិដក ដែលមានក្នុងគម្ពីរពុទ្ធវំសបិដកលេខ៧៧ ទំព័រ២៣៧ បន្ទាត់ទី១១ នោះទេ ។ ដូចគាថាក្នុងព្រះត្រៃបិដកថា មុត្តាវណ្ណា ច មជ្ឈិមា ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាលមានពណ៌ដូចកែវមុក្ដា តែក្នុងបឋមសម្ពោធិ និងយើងធ្លាប់សូត្រមកថា មជ្ឈិមា ផលិកប្បភា ព្រះធាតុខ្នាតកណ្ដាលមានពណ៌ដូចកែវផលិក ដូច្នេះគាថានេះ ប្រាកដជាមិនត្រឹមត្រូវតាមព្រះត្រៃបិដកទេ ។ ដូចគាថាក្នុងព្រះត្រៃបិដកមួយបាទទៀតថា ខុទ្ទកា មកុលវណ្ណា ច ព្រះធាតុខ្នាតតូចមានពណ៌ដូចផ្កាម្លិះ ស្រាប់តែក្នុងបឋមសម្ពោធិ និងយើងធ្លាប់សូត្រមកថា ខុទ្ទកា ពកុលវណ្ណា ព្រះធាតុខ្នាតតូចមានពណ៌ដូចផ្កាថ្កុល បាទគាថានេះ ក៏មិនត្រឹមត្រូវតាមព្រះត្រៃបិដក និងអដ្ឋកថា ព្រោះហេតុនេះ មិនអាចកាន់យកបានឡើយ ។ តាមពិត មកុល ស័ព្ទមិនមែនប្រែថា ផ្កាម្លិះតែម្ដងទេ តែក្នុងគាថានេះ អាស្រ័យច្បាប់ឆ័ន្ទទើបកាត់ពាក្យ សុមនៈ ចេញដែលប្រែថា ផ្កាម្លិះនោះ ។ ពាក្យថា មកុល ក្នុងគម្ពីរអភិធានប្បទីបិកា និងអភិធានប្បទីបិកាដីកាត្រង់សូត្រ៥៨៤ ថា មកុល (មុច មោចនេ + ឧល) ប្រែថា ផ្កាឈើក្ដោប ឬផ្កាឈើក្រពុំ វិ. មុចតីតិ មកុលោ ផ្កាឈើដែលលាស់ចេញ ឈ្មោះថា មកុល (អាទេស គឺផ្លាស់ ឧ ជា អ, ច ជា ក) ។ មានក្នុងអដ្ឋកថា មជ្ឈិមនិកាយថា កមលុប្បលាទីនី ឯកស្មឹ កាលេ វិកសន្តិ ឯកស្មឹ មកុលនិ ហោន្តិ ។

ផ្កាឈូកក្រហម និងឧប្បលជាដើមតែងរីកក្នុងវេលាមួយ តែងក្តោបទៅក្នុងវេលាមួយ ។ ចុះពាក្យថា មកុល ប្រែថា ក្តោប ឬក្រពុំ ហេតុអ្វីបានជាហ៊ាន ប្រែថា ផ្កាម្លូះនោះទៅវិញ ? បានជាហ៊ានប្រែថាផ្កាម្លិះនោះ ព្រោះអាងគម្ពីរសុមង្គលវិលាសិនី អដ្ឋកថា មហាបរិនិព្វានសូត្រ ៥/៣៤៧ ថា ៖

«ព្រះធាតុទាំងឡាយដែលនៅសេសសល់ប្រាកដ ដូចផ្កាម្លិះក្រពុំខ្លះ ដូចកែវមុក្តាដ៏ស្អាតខ្លះ ដូចលម្អិតមាសខ្លះ ។»

ដូច្នេះ ក្នុងអដ្ឋកថាបានបញ្ជាក់ហើយថា សុមនមកុលសទិសា ប្រាកដដូចផ្កាម្លិះក្រពុំជាក់ច្បាស់ទៅហើយ និងគម្ពីរជិនកាលមាលីបករណ៍ (១/៣៩) បានសម្តែងថា ៖

«បណ្តា ព្រះបរមសារីរិកធាតុនោះ ព្រះធាតុខ្នាតតូចប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ ។ ព្រះធាតុកណ្តាលប៉ុនគ្រាប់អង្ករបាក់ពាក់កណ្តាល ។ បណ្តាព្រះបរមសារីរិកធាតុនោះ ព្រះធាតុខ្នាតតូចមានពណ៌ប្រាកដដូចផ្កាម្លិះក្រពុំ ។ ព្រះធាតុកណ្តាលមានពណ៌ប្រាកដដូចកែវមុក្តាដ៏ស្អាត ។ ព្រះធាតុខ្នាតធំមានពណ៌ប្រាកដ ដូចជាមាស ។»

ព្រម ទាំងក្នុងគម្ពីរបបញ្ចសូទនីអដ្ឋកថា មជ្ឈិមនិកាយ ពាកុលសូត្រត្រង់សុញ្ញតវគ្គបានបញ្ជាក់ធាតុព្រះពាកុលៈមាន មកុល ស័ព្ទដែរថា ៖

«ព្រះធាតុទាំងឡាយនោះឯងនៅសេលសល់ប្រាកដដូចផ្កាម្លិះក្រពុំ ។»

តាម ទឡ្ហីករណ៍ដែលបានលើកឡើងខាងលើនេះ ព្រះធាតុខ្នាតតូចគឺមានពណ៌ដូចផ្កាម្លិះក្រពុំ មិនមែនពណ៌ដូចផ្កាចុលទេ ដោយហេតុថាពាក្យ ពកុល មិនមានក្នុងបិដក និងអដ្ឋកថាដែលជាច្បាប់ដើមនោះទេ ។ ដូច្នេះ យើងទាំងអស់គ្នាគប្បីកែបទនមស្សការនេះឲ្យត្រឹមត្រូវតាមព្រះត្រៃ បិដក និងអដ្ឋកថាវិញ ។

នៅក្នុងសុមង្គលវិលាសិនី អដ្ឋកថា មហាបរិនិព្វានសូត្រប្រាប់ថា ៖

«ព្រះបរមធាតុរួមទាំងអស់ ១៦ នាឡិ ដោយនាឡិតាមប្រក្រតី (អដ្ឋកថា ទីឃនិកាយ ៥/៣៥៦) ។»

នៅក្នុងសុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ មហាវគ្គ (១៦/៣៤៩/១០) ថា ៖

«ព្រះបរមធាតុរបស់ព្រះសម្ពុទ្ធមានចក្ខុ មានចំនួន ៨ ទោណ ។»

យើង ត្រូវគិតពីមាគធនាឡិ (បាកតិនាឡិ) និងទោណនេះឲ្យបានច្បាស់លាស់ដើម្បីដឹងពីប្រមាណនៃព្រះធាតុនេះ ។ តាមគម្ពីរអភិធានប្បទិបិកា គាថាទី៨៨២-៣ តទៅ ៖

- ១ បសត: ជា ១ កុឌុវ:
- ៤ កុឌុវ: ជា ១ បត្ថ:
- ៤ បត្ថ: ជា អាឡ្ហក
- ៤ អាឡ្ហក ជា ១ ទោណ ។

តាម មាត្រាវាស់នេះ សឲ្យឃើញថា ៤ កំបង់ដៃ ស្មើ ១ បត្ថ: គឺ ១ នាឡិ តាមប្រក្រតី ។ ដូចពាក្យក្នុងវិសុទ្ធិមគ្គញក មហាដីកា (២/១៦៧) ថា ៤ កុឌុវ: ជា ១ នាឡិ ។

ក្នុងសុមង្គលវិលាសិនី អដ្ឋកថា ទីឃនិកាយ (២/២១៨) និងក្នុងសមន្តប្បាសាទិកា វេរញ្ជកណ្ឌវណ្ណនា (១/៣៩០-៣៩១) ថា ឈ្មោះថា បត្ថ: គឺមានប្រមាណប៉ុននាឡិត្រឹមល្មមដើម្បីចិញ្ចឹមបុរសម្នាក់ៗឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន ។

សរុបព្រះធាតុ:

៤ កុឌុវ: ជាមួយនាឡិតាមប្រក្រតី ៤ នាឡិតាមប្រក្រតី ជាមួយ អាឡ្ហក ៤ អាឡ្ហក ជា ១ ទោណ ។ ដូច្នេះ ៤ x ៤ = ១៦ គឺ ១៦ នាឡិតូចស្មើ ១ ទោណ ។

ព្រះ បរមសិរីរិកធាតុសរុបទាំងអស់មាន ១៦ នាឡិ ស្មើ ១ ទោណ ប៉ុណ្ណោះតាមន័យក្នុងអដ្ឋកថា ។ តែព្យញ្ជនៈក្នុងសុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ មហាវគ្គ (១៦/៣៩៩/១០) ថា ព្រះបរមសារីរិកធាតុរបស់សម្ពុទ្ធមានចក្ខុមានចំនួន ៨ ទោណ ។ បើមាន ៨ ទោណ មែននោះគឺ ១៦ x ៨ = ១២៨ នាឡិ ទៅហើយ តែអដ្ឋកថាបញ្ជាក់ថា មានតែ ១៦ នាឡិធម្មតាប៉ុណ្ណោះ ។ ហើយគួរឲ្យសង្ស័យដល់អ្នកសិក្សាទៀតនោះ គឺក្នុងសារត្ថទីបនីដីកា (១/២២៣) ព្រះសារីបុត្រជាគន្ថរចនាចារ្យបានខៃពន្យល់ពីព្រះធាតុដែលបានតមក ពីរាមគ្រាមចំនួន ១ ទោណ ថា ៖

«ពាក្យ ថា ត្រឹម ១ ទោណា គឺស្មើប្រមាណ ១៦ នាឡិ ដោយនាឡិមគធ ។ តាមក្នុងដីកាខែពន្យល់ព្រះបរមធាតុមានចំនួន ១២៨ នាឡិ តែតាមពិតព្រះបរមធាតុមានតែ ១៦ នាឡិ ស្មើនឹង ១ ទោណា ទេ ។»

ចុះ ពាក្យថា ព្រះបរមធាតុមាន ៨ ទោណា ដែលមានក្នុងសុត្តន្តបិដក ទីឃនិកាយ មហាវគ្គ ភាគ១៦ ទំព័រ៣៨៩ បន្ទាត់ទី១០ នោះយ៉ាងណាទៅវិញ ? ពាក្យនេះអដ្ឋកថាប្រាប់ថា ៖

«ក៏ គាថាទាំងឡាយមានពាក្យជាដើមថា ព្រះបរមធាតុរបស់ព្រះសម្ពុទ្ធមានចក្ខុ មានចំនួន ៨ ទោណា ដូច្នេះជាដើម គឺព្រះថេរៈទាំងឡាយ អ្នកនៅក្នុងកោះតាម្ពបណ្ណិទ្វីប (ប្រទេសសិរីលង្កាសព្វថ្ងៃ) ពោលទុកហើយ ។»

តាម គាថាពន្យល់ក្នុងគម្ពីរបឋមសម្ពោធិត្រង់ទំព័រ២៦១ បានចង្អុលបង្ហាញប្រាប់ថា ព្រះថេរៈក្នុងកោះតាម្ពបណ្ណិទ្វីបនោះមិនបានគិតពីមាត្រាវាស់ទេ លោកចងគាថាឲ្យគិតយ៉ាងនេះថា ១ ទោណា ស្មើ ២ នាឡិ ដូច្នេះ ៨ x ២ = ១៦ នាឡិ ។ សូម្បីគម្ពីរជទៃមានគម្ពីរជិនកាលមាលីបករណ៍ (១/៣៩) ក៏បានពន្យល់យ៉ាងជាក់ច្បាស់ដែរថា ក៏ធាតុទាំងឡាយរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគនៃយើងមានត្រឹម ១៦ នាឡិ ។

ហើយ ធ្វើឲ្យយើងលែងសង្ស័យគ្រាន់ពាក្យថា ៨ ទោណា ដែលមានក្នុងបិដកទៀតនោះ ព្រោះក្នុងអដ្ឋកថា (៥/៣៥៦) បានបញ្ជាក់ពីព្រះធាតុចែកឲ្យទៅទាំង ៨ នគរនោះថា ៖

«ព្រះរាជា និងព្រាហ្មណ៍អ្នកក្នុងនគរនិមួយៗ បានទទួលចំណែកព្រះធាតុ ២ នាឡិៗ (ក្នុងមួយនគរៗ) ។»

ចំណែកព្រះធាតុដែលប្រទេសសិរីលង្កាបានតមកពីរាមគ្រាមនោះ ក៏បានចំណែកតែ ២ នាឡិដែរ មិនមែន ១៦ នាឡិ ដូចដីកាពោលនោះទេ ។

ដូច្នេះសរុបគ្រប់គម្ពីរមក ព្រះបរមធាតុ មាន ១៦ នាឡិ ស្មើ ១ ទោណា ។

ខ្នាត ពណ៌ និង បរិមាណ របស់សម្ពុទ្ធធាតុ

<u>ព្រះធាតុខ្នាតធំ</u>

1. ខ្នាត: គ្រាប់សណ្តែកបាយ

2. ពណ៌: ពណ៌មាស

3. បរិមាណ: ៥ នាឡិ

<u>ព្រះធាតុខ្នាតកណ្តាល</u>

1. ខ្នាត: ប៉ុនគ្រាប់អង្ករបាក់

2. ពណ៌: កែវមុក្តា

3. បរិមាណ: ៥ នាឡិ

<u>ព្រះធាតុខ្នាតតូច</u>

1. ខ្នាត: ប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ

2.

--------//

{ HYPERLINK "http://www.5000-years.org/?page=detail&menu1=189&ctype=article&id=189&lg=kh" **}**

{ INCLUDEPICTURE "http://www.5000-years.org/thumb.php?file=imgs/small_buddhist_flag.jpg&sizex=130&sizey=100" * MERGEFORMATINET **}**

ទង់ព្រះពុទ្ធសាសនាបានធ្វើការបង្ហាញរូបរាង និងចាប់បង្ហួតនៅក្នុងប្រទេសខ្មែរគឺ: នាឪកាសបុណ្យពាក់កណ្តាលសាសនា ក្នុងពុទ្ធសរាជ២៥០០នៅទីក្រុងភ្នំពេញគឺក្រោយពេលដែលសម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណាត យាងមកពីប្រជុំមហាសន្និបាតប្រមុខដឹកសង្ឃពុទ្ធសាសនាទូទាំងពិភពលោក នាប្រទេសឥណ្ឌារួចនោះ។

ទង់ព្រះពុទ្ធសាសនា មានប្រាំពណ៌ ហើយពណ៌នីមួយៗ តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ និងផ្តល់ជាគតិអប់រំដល់ពុទ្ធសានិកដូចតទៅ:

- ពណ៌ខៀវ តំណាងអោយព្រះរាជសកម្មភាពព្រះពុទ្ធ កាលទ្រង់ស្ម័គ្រព្រះទ័យឆ្កៀលព្រះនេត្រទាំងសងខាង
បូជាថ្វាយដល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ ដើម្បីប្រាថ្នាការត្រាស់ដឹង ។
តាមរយៈពណ៌ខៀវ តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពនេះ គឺចង់អប់រំទូន្មានពុទ្ធសាសនិកទាំងអស់ឲ្យ
មានភាពជ្រះថ្លាហ៊ានលះបង់វត្ថុជាទីស្រលាញ់ដើម្បី ជួយសង្គ្រោះជនស្រោចស្រង់មនុស្សពីអន្លង់ទុក្ខ ពីអន្លង់អវិជ្ជា ឆ្ពោះទៅកាន់
ទីបរមសុខ។
- ពណ៌លឿង តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពព្រះពុទ្ធ ដែលទ្រង់បានពន្លះសាច់ សម្រក់ឈាមរបស់ព្រះអង្គឲ្យដល់ឥន្ទ្រព្រាហ្មណ៍
ដើម្បីបំពេញសាច់ខ្វះខាត និង លាបលន តុបតែងលំអរបង្គ្រប់សាច់បដិមាពុទ្ធអង្គ ដែលខ្វះចន្លោះ បំណងសម្រេចការត្រាស់ដឹង ។
តាមរយៈពណ៌តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពនេះ គឺចង់បណ្តុំបណ្តាលកម្លាំង សទ្ធាដល់ ពុទ្ធបរិសទ្ធឲ្យរួមគ្នា បរិច្ចាគអ្វីៗដែលខ្លួនមាន
ដើម្បីរួមចំណែកកសាងបដិមាស្នងព្រះពុទ្ធអង្គ សម្រាប់ទុកជាទីសក្ការៈបូជាតរៀងរហូតទៅ ។
- ពណ៌ក្រហម តំណាងកាល ដែលព្រះពុទ្ធស្ម័គ្រ ព្រះហទ័យពុះទ្រូងរូង យកថ្លើម និងឈាមតាមការចង់បានរបស់ពេទ្យហ្ម
ដើម្បីយកទៅបឺតស្រូបពិសពស់ពីព្រោះព្រះមាតាដែលត្រូវពស់អសិរពិសចឹក ហើយតម្រូវត្រង់ឱសថ បែបនេះ ទើបសង្គ្រោះ
អាយុជីវិតព្រះមាតាព្រះអង្គបាន ។
តាមរយៈពណ៌ ព្រះរាជសកម្មភាពនេះ គឺជាការផ្តល់ដំបូន្មានពុទ្ធបរិស័ទ្ធ ត្រូវមានសន្តានចិត្តតបគុណមាតាបិតាដែលជា ″ព្រះរស់″
អោយបានល្អទោះបីជាខ្លួនត្រូវលះបង់ជីវិតក៏ដោយ។
- ពណ៌ត្រាប់ខ្នុរ ឬ ហង្សបាទ តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពព្រះពុទ្ធសម្រេច ព្រះទ័យប្រគល់ជីវិតអោយយក្សស៊ី
ប្តូរនឹងជីវិតមាតាដែលយក្សចង់ស៊ី ឲ្យលោកមានជីវិតរស់រានតទៅទៀត។
តាមរយៈពណ៌តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពនេះ គឺចង់ធ្វើការអប់រំពុទ្ធសាសនិកឲ្យ មានចិត្តកត្តញ្ញូកតវេទីចំពោះមាតាបិតា តាមរយៈការផ្គត់ផ្គង់
ទំនុកបម្រុងបាយទឹកជូនលោកទាំងពីរ អោយបានឆ្អែតឆ្អល់មិនខ្លួនជាប្រចាំ។
- ពណ៌ស តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពព្រះពុទ្ធ កាលដែលព្រះអង្គយោនយកកំណើតជាព្រះវេស្សន្ត ពេលនោះទ្រង់បានប្រទានដំរីស
បច្ច័យនាគជាដំរីមង្គល នគរស្រីពិរាស្ត្រ ទៅឲ្យអ្នកស្រុក កលិង្គរាស្ត្រ ដើម្បីជួយស្រោចស្រង់រាស្ត្រនគរនោះពីការរាំងស្ងួតពីទុរភិក្ស។
តាមរយៈពណ៌តំណាងព្រះរាជសកម្មភាពនេះ គឺចង់អប់រំ ពុទ្ធបរិស័ទ្ធឲ្យមានចិត្តចែករំលែកសេចក្តីសុខផ្ទាល់ខ្លួនដល់អ្នកស្រុកដ៏ទៃ
ក្រៅពីជាតិខ្លួន សម្រាប់ឲ្យពួកគេមានលិទ្ធភាពអាចរស់នៅសុខសាន្ត មិនប្រកាន់ពណ៌ សំបុរ ជាតិសាសន៍ឡើយ។

*ដកស្រង់ពីសៀវភៅពុទ្ធិវប្បធិមទូទៅ*___________

-----------//

{ HYPERLINK "http://www.5000-years.org/?page=detail&menu1=185&ctype=article&id=185&lg=kh" }

{ HYPERLINK "javascript:" }

ព្រះត្រៃបិដក ឬព្រះត្រ័យបិដក ឬត្រ័យបិដក ប្រែថា កញ្ច្រែង ឬកញ្ជើទាំង៣សម្រាប់ដាក់ផ្ទុកពាក្យពេចន៍វចនៈនៃព្រះសម្មា សម្ពុទ្ធជាម្ចាស់គឺ៖
». ពុទ្ធវិន័យទាំងអស់បានដល់វិន័យបិដក១
». ព្រះសូត្រទាំងអស់បានដល់សុត្តន្តបិដក១
». ព្រះអភិធម្មទាំង៧គម្ពីរបានដល់ព្រះអភិធម្មបិដក១។

វិនយបិដក

វិនយបិដក គឺជាគម្ពីរខាងព្រះពុទ្ធសាសនាដែលបានចារិកទុកនូវពុទ្ធប្បញ្ញត្តិនិង ពុទ្ធានុញ្ញាតិ។ ក្នុងវិនយបិដកដដែលបានចែកចេញជា៥គម្ពីរមាន៖
គម្ពីរមហាវិភង្គ
គម្ពីរមហាវិភង្គ ដែលជាគម្ពីរមួយរៀបរាប់អំពីវិន័យរបស់ព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំង២២៧សិក្ខា។
គម្ពីរភិក្ខុណីវិភង្គ
គម្ពីរភិក្ខុណីវិភង្គ ដែលអធិប្បាយនូវវិន័យទាំង៣១១សិក្ខាបទរបស់នាងភិក្ខុណី។
គម្ពីរមហាវគ្គ
គម្ពីរមហាវគ្គ ជាគម្ពីរដែលបានពណ៌នាអំពីពិធីធ្វើសង្ឃកម្មផ្សេងៗរបស់ពួកពុទ្ធបរិស័ទ។ ក្នុងគម្ពីរនេះមាន១០ខន្ធកៈនៃ២២ខន្ធកៈដែលនៅសល់១២ខន្ធកៈ ទៀតមានប្រាកដក្នុងគម្ពីរចូឡវគ្គ។
គម្ពីរចូឡវគ្គ

គម្ពីរចូឡវគ្គ គម្ពីរមានភាពប្រហាក់ប្រហែលនឹងគម្ពីរមហាវគ្គផ្សេងតែយក១២ខន្ធកៈក្រៅផ្សេងពី ១០ខន្ធកៈក្នុងគម្ពីរមហាវគ្គតែប៉ុណ្ណោះ។

គម្ពីរបរិវារៈ

គម្ពីរបរិវារៈ ជាគម្ពីរចុងក្រោយដែលបានធ្វើជាសំនួរចំលើយ ចោទឆ្លើយអំពីបញ្ហាមានក្នុងគម្ពីរទាំង៤ខាងលើ។

សុត្តន្តបិដក

សុត្តន្តបិដកគឺជាគម្ពីរដែលបានរួបរួមនូវព្រះធម៌មានលក្ខណៈជាការសម្តែងចាត់ជាក្រុមជា ពួកតាមហេតុការណ៍និងចរិតអធ្យាស្រ័យរបស់សត្វគួរសន្ទនានោះឯងដែលមានមួយចប់នៃការសាកច្ឆា សន្ទនារវាងព្រះបរមសាស្តានឹងភាគីចរចាហៅថា មួយព្រះសូត្រ ឬសូត្រមួយ។ ក្នុង[[សុត្តន្តបិដក]] មានការចាត់ចំណាត់ថ្នាក់វែង ខ្លី ច្រើន តិច ជាកង ជាពួកនិងជាក្រុមជាដើមដែលបានប្រារព្ធធ្វើឡើងដោយ ព្រះសង្ឃីតិកាចារ្យតាំងតែ[[បឋមសង្គាយនា]]ឬសង្គាយនាលើកទីមួយមានព្រះអរហន្ត ៥០០អង្គរួមទាំងព្រះមហាកស្សប ព្រះមហាឧបាលីនិងព្រះមហាអានន្ទជាដើមឰរហូតដល់សង្គាយនាគ្រាទី៣ ដែលបានញ៉ាំងព្រះត្រ័យបិដកមានព្រះវិនយបិដកព្រះសុត្តន្តបិដក និងព្រះអភិធម្មបិដកឲ្យគ្រប់បរិបូរណ៍ហើយនិងសង្គាយនាលើកទី៤ (តាម ច្បាប់ស្រីលង្កា) ព្រះត្រ័យបិដកដែនបានបន្តមកដោយការទន្ទេញចាំមាត់របស់ពួក សាវ័កក៏បានសរសេរចារិក ទុកក្នុងស្លោស្លឹករឹតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយក្រុមភិក្ខុជនជាតិ ស្រីលង្កា។ ក្រោយមកគម្ពីរព្រះត្រ័យបិដកក៏បាននាំយកទៅសរសេរជាភាសាផ្សេងៗ និងបានមកបកប្រែជាភាសាខ្លួនដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការសិក្សា រៀនសូត្រព្រោះដំបូងឡើយមានសំនេរ ជាភាសាស្រីលង្កា (សីហឡភាសា)តែសំនៀងភាសាបាលីហើយត្រូវគេចម្លងយកសំនៀងបាលីមកជា ភាសាខ្លួនហើយប្រែសេចក្តីនៃព្រះត្រ័យបិដកទាំងមូល ជាភាសានៃប្រជាជាតិនោះៗ។

ព្រះសុត្តន្តបិដកមាន ៥គម្ពីរដែលបានចារិកទុកនូវពាក្យវចនៈនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ តាមបែបផែនដូច្នេះ៖

គម្ពីរទីឃនិកាយ

គម្ពីរទីឃនិកាយ មានចំណុះព្រះសូត្រដែលមានខ្នាតវែង៣៤ព្រះសូត្រហើយបែងចែកជា៣វគ្គធំៗគឺ សីលក្ខន្ធវគ្គមាន១៣ព្រះសូត្រ មហាវគ្គមាន១០ព្រះសូត្រ និងបាដិកវគ្គមាន១១ព្រះសូត្រ។

គម្ពីរមជ្ឈិមនិកាយ

គម្ពីរមជ្ឈិមនិកាយ មានចំណុះព្រះសូត្រដែលមានខ្នាតកណ្ដាលមិនវែងពេកមិនខ្លីពេក១៥២ព្រះសូត្រ ដែលបែងចែកជា៣បណ្ណាសកៈ មានមូលបណ្ណាសកៈ មជ្ឈិមបណ្ណាសកៈ និងឧបរិបណ្ណាសកៈ ហើយក្នុងបណ្ណាសកៈនីមួយៗមាន៥វគ្គតូចៗទៀត ហើយវគ្គតូចៗនីមួយៗមាន១០ព្រះសូត្រវៀរតែវគ្គទី១៤គឺវិភង្គ វគ្គមាន១២ព្រះសូត្រ។

សំយុត្តនិកាយ

សំយុត្តនិកាយ បានប្រមូលរួបរួមនូវកងធម៌តាមប្រភេទ ហើយបែងជា៥វគ្គមានសគាថវគ្គដែលសម្ដែងអំពីពួកព្រះសូត្រមានគាថាទាំងឡាយ២៧១ព្រះសូត្រ១និទានវគ្គ រួមព្រះសូត្រដែលពោល អំពីហេតុ ឬ ឫសគល់នៃសភាវធម៌ទាំងឡាយជាដើម១ ខន្ធវារវគ្គ ព្រះសូត្រដែលពោលអំពីខន្ធទាំងឡាយមានរូបក្ខន្ធជាដើម១ សឡាយនវគ្គ ព្រះសូត្រដែលសម្ដែងអំពីពួកអាយតនៈទាំងឡាយ មានរូបាយតនៈ ជាដើម១ មហាវារវគ្គ ព្រះសូត្រដែលសម្ដែងអំពីពួកធម៌សំខាន់ៗដូចជាមគ្គ៨ ពោជ្ឈង្គ៧ ឥន្ទ្រិយ៍២២ជាដើម១។ សំយុត្តនិកាយ ជាគម្ពីរដែលរួបរួមធម៌ជាក្រុមមួយៗហៅថា សំយុត្តមួយរួមទាំងអស់មាន៥៦សំយុត្តរួមគ្នាដូចជាទេវតាសំយុត្តជាដើម និងមាន៧៧៦២ព្រះសូត្រ។

អង្គុត្តរនិកាយ

អង្គុត្តរនិកាយ ប្រែថាពួកធម៌ក្រៃលែងដោយអង្គមាន១១និបាតដូចជាក្នុងឯកនិបាតសម្ដែងអំពី ពួកធម៌មានអង្គ១ ទុកនិបាត មានអង្គ២ តិកនិបាតមានអង្គ៣ រហូតដល់ឯកាទសកនិបាត គឺពួកធម៌មានអង្គ១១ដូច្នេះជាដើម។ ដោយរួមក្នុងអង្គុត្តរនិកាយមានព្រះសូត្រសរុបទាំងអស់៩៥៥៧ព្រះសូត្រ។

ខុទ្ទកនិកាយ

ខុទ្ទកនិកាយ ប្រែថាគម្ពីរដែលមានធម៌បន្តិចបន្តួចសេសសល់ ឬក្រៅពី៤គម្ពីរខាងលើមាន១៥ប្រភេទមាតិកាបានដល់៖

១. ខុទ្ទកបាឋ មានបទសូត្រខ្លីៗ៩បទមានសរណគមន៍ជាដើមមានករណិយមេត្តសូត្រជាបរិយោសាន១
២. ធម្មបទគាថា មាន២៦វគ្គដូចជាយមកវគ្គជាដើមមានព្រហ្មណវគ្គជាបរិយោសាន និងសរុបទាំងអស់មានច្រើនជាង៥០០គាថា។
៣. ឧទាន មានពុទ្ធសុភាសិតដែលបន្លឺចេញចាកព្រះឱស្ឋ។
៤. ឥតិវុត្តក មានវចនៈដែលពោលអាងដល់ព្រះពុទ្ធវចនៈ។មាន១១២ព្រះសូត្រ។
៥. សុត្តនិបាត មានព្រះសូត្រតូចៗ៧០សូត្រ។

៦. វិមានវត្ថុ មានសម្តែងពីរឿងពួកធ្វើល្អហើយបានទៅកើតជាទេវបុត្រ ទេវធីតាស្ថានសួគ៌។
៧. បេត្តវត្ថុ មានសម្តែងពីរឿងពួកធ្វើបាបកម្មទៅកើតជាពួកប្រេត។
៨. ថេរគាថា មានប្រជុំគាថារបស់ពួកព្រះថេរទាំងឡាយ។
៩. ថេរីគាថា មានប្រជុំសុភាសិតរបស់នាងភិក្ខុណីទាំងឡាយ។
១០. ជាតក មានប្រជុំរឿងជាតកទាំងអស់៥៥០ជាតកដែលជាប្រវត្តិរឿងរ៉ាវពីអឌិតរបស់ព្រះពោធិសត្វ។
១១. និទ្ទេស ចែកជា២មានមហានិទ្ទេស និងចូឡនិទ្ទេស ដែលទាំងពីរព្រះសារិបុត្តបាននាំយកព្រះសូត្រក្នុង
សុត្តនិបាតមកអធិប្បាយឲ្យពិស្តារបន្ថែម។
១២. បដិសម្ភិទាមគ្គ គឺជាការលើកយកពួកធម៌មាន៣០យ៉ាងមកអធិប្បាយនិងចំនែកឲ្យតូចៗដោយពិស្តាររបស់ព្រះសារិបុត្ត។
១៣. អប្បទាន ឬអបទាន មានការរួបរួមនូវសម្តីឬពាក្យពេចន៍ចុងក្រោយមុននឹងចូលនិព្វានរបស់ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយទាំងព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ព្រះបច្ចេកពុទ្ធនិង ព្រះសាវ័កពុទ្ធ។
១៤. ពុទ្ធវង្ស ឬពុទ្ធវំស មានរៀបរាប់អំពីព្រះពុទ្ធទាំង២៨ព្រះអង្គពីអតីតកាលរហូតដល់ព្រះពុទ្ធសមណគោតមនៃយើងនេះឯង។
១៥. ចរិយាបិដក មានប្រវត្តរឿងរ៉ាវ៣៥ចរិយានៃការកសាងបារមីរបស់ព្រះបរមពោធិសត្វក្នុងភទ្ទកប្បនេះ។

អភិធម្មបិដក

». សុមង្គលវិលាសិនី
». ធម្មសង្គណី
». សវិភង្គប្បករណ៍
». ចធាតុកថា
». បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ
». កថាវត្ថុ
». យមកប្បករណ៍
». មហាបដ្ឋាន

ភិក្ខុ ឃឹម សាលីម សរសេរអត្ថបទ។ ដកស្រង់ចេញពី http://km.wikipedia.org/wiki/*ព្រះត្រៃបិដក*

--------//

{ HYPERLINK "http://www.5000-years.org/?page=detail&menu1=144&ctype=article&id=144&lg=kh" }

{ HYPERLINK "javascript:" }

». សមន្តប្បាសាទិកា អដ្ឋកថាព្រះវិនយបិដក។ រចនាដោយព្រះពុទ្ធឃោសាចារ្យ។

». សុមង្គលវិលាសិនី អដ្ឋកថាគម្ពីរទីឃនិកាយ។

». បបញ្ចសូទនី អដ្ឋកថាគម្ពីរមជ្ឈិមនិកាយ។

». បបញ្ចសូទនី អដ្ឋកថាគម្ពីរមជ្ឈិមនិកាយ។

». សារត្ថប្បកាសិនី អដ្ឋកថាគម្ពីរសំយុត្តនិកាយ។

». មនោរថបូរណី អដ្ឋកថាគម្ពីរអង្គុត្តរនិកាយ។

». អដ្ឋសាលិនី អដ្ឋកថាគម្ពីរធម្មសង្គណិ។

». សម្មោហវិនោទនី អដ្ឋកថាគម្ពីរវិភង្គប្បករណ៍។

». បញ្ចប្បករណដ្ឋកថា អដ្ឋកថាគម្ពីរធាតុកថា។ បុគ្គលប្បញ្ញត្តិ។ កថាវត្ថុ។ យមកប្បករណ៍។និងគម្ពីរមហាបដ្ឋាន។

». ធម្មបទដ្ឋកថា ឈ្មោះ{ HYPERLINK "http://km.wikipedia.org/w/index.php?title=%E1%9E%94%E1%9E%9A%E1%9E%98%E1%9E%8F%E1%9F%92%E1%9E%90%E1%9E%87%E1%9F%84%E1%9E%8F%E1%9E%B7%E1%9E%80%E1%9E%B6&action=edit&redlink=1" \o "បរមត្ថជោតិកា (ទំព័រនេះមិនទាន់មាននៅឡើយទេ)" } អដ្ឋកថាគាថាធម្មបទ។ សុត្តនិបាត។ ជាតកគាថា។

». បរមត្ថទីបនី អដ្ឋកថាចរិយាបិដក។ បញ្ចប្បករណ៍។

ភិក្ខុ ឃឹម សាលីម សរសេរអត្ថបទ។ ដកស្រង់ចេញពី http://km.wikipedia.org/wiki/ព្រះត្រៃបិដក

-----------//

{ HYPERLINK "javascript:" }

». វិសុទ្ធិមគ្គ
». បរមត្ថទីបនី
». អភិធម្មត្ថសង្គហ
». បរមត្ថមញ្ជុសា
». មង្គលត្ថទីបនី
». មិលិន្ទបញ្ហា
». កម្ពុជសុរិយា
». ឱវាទប្បាតិមោក្ខ
». អសីតិមហាសាវ័ក៨០អង្គ
». ពុទ្ធប្បវត្តិកថា ដោយឈឹម សុមន្ត
». ពន្លឺអាស៊ីទ្វីប

ភិក្ខុ ឃឹម សាលីម សរសេរអត្ថបទ។ដកស្រង់ចេញពី http://km.wikipedia.org/wiki/*ព្រះត្រៃបិដក*

-----------------old--------

សូមជួយកែរតំរូវផង! សូមសន្សំបុណ្យ តាម កាយ + វាចា + ចិត្ត

យើងនាំគ្នាព្យាយាមសិក្សាពីអ្វីដែលព្រះពុទ្ធ បានត្រាស់ដឹង និងតំលៃនៃគុណរបស់ -ព្រះពុទ្ធ -ព្រះធម៌ -ព្រះសង្ឃ

ព្រះពុទ្ធសាសនា សិក្សារ កម្ម និងផល ដែលមាន ៨៤០០០ ? ព្រះធម្មខណ្ឌ័ សរុប ព្រះពុទ្ធសាសនា សិក្សារ = កម្ម និងផល (ហេតុ + ផល)

កម្ម=អំពើ របស់ កាយ + វាចា + ចិត្ត ផល= ល្អ(បុណ្យ) និង មិនល្អ (បាប)

និយមន័យ១ ការធ្វើបុណ្យ = ការធ្វើបុណ្យ រឺ ចូលបុណ្យ = ចូលលុយចាយលុយ + ហូបអាហារតុចិន (មានអ្នក សប្បាយចិត្ត + ពិបាកចិត្តខ្លាចបុណ្យ)

ឧទា- បុណ្យចំរើនអាយុ - បុណ្យបច្ច័យ៤ ---។ល។ អ្នកចូលរួមបុណ្យ ជូនកាលជិះឡាន៥០-៦០គម = ចូលលុយចាយលុយ + ហូបអាហារតុចិន

និយមន័យ២ ការធ្វើបុណ្យ = ការជួយគ្នា អប់រំ-បង្រៀន ការកសាង ជីកស្រះ អណ្តូងទឹក ការថែរក្សា ការពារសម្បត្តិសាធារណ -----។ល។(អ្នកមាននិងក្រអាចធើបាន)

បើព្រះពុទ្ធគង់នៅលើសលើស៨0ព្រះវស្សាគឺមាន ព្រះធម៌និងព្រះវិន័យលើស៨៤០០០ព្រះធម្មខណ្ឌ័

គឺសំអាងលើ បើមានការអ្វីកើតឡើងនិងមានការទទូលសុំ ព្រះអង្គនឹងចេញនូវការអនុញ្ញាតិនិងវិន័យ

ឧទា-កាបំបូសសង្ឃដោយពំចាំបាច់មានព្រះពុទ្ធគង់នៅ ឧទា- ការអនុញ្ញាតិនិងវិន័យ ការធ្វើបុណ្យកឋិនទាន

ព្រះពុទ្ធសំដែងព្រះធម៌និងព្រះវិន័យណាដែលចាំបាច់ អ្វីដែលមិនចាំបាច់ ព្រះពុទ្ធមិនសំដែងទេ

សូមជួយកែរតំរូវផង! សូមសន្សំបុណ្យ តាម កាយ + វាចា + ចិត្ត

please edit and send to { HYPERLINK "mailto:info@cambodiabuddhsit.org" } or { HYPERLINK "mailto:sales@abckhmer.com" }

	ប្រទេសកម្ពុជាមានព្រះពុទ្ធរូប ៨ បែប : ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ ពិធីបុណ្យព-ស២៥០០	

១- ព្រះពុទ្ធរូប សមាធិ ២- ព្រះពុទ្ធរូប មារវិជ័យ(កាលផ្ចាញ់មារ) ៣- ព្រះពុទ្ធរូប សំដែងធម្មចក្រ ៤- ព្រះពុទ្ធរូប ប្រទានអភ័យ	៥- ព្រះពុទ្ធរូប ប្រទានពរ ៦- ព្រះពុទ្ធរូប ទ្រង់ឈរឱបបាត ៧- ព្រះពុទ្ធរូប ទ្រង់ផ្ទំ ៨- ព្រះពុទ្ធរូប នាគប្រក់	ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ ពិធីបុណ្យព-ស២៥០០ ១២-១៨ឧសភាគ-ស១៩៥៧ ក្រុមពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

សិលិ៥ មាន :

១- បាណាតិបាតា គឺមិនសំលាប់សត្វ

២- អទិន្នាទានា គឺមិនលួចរបស់គេ

៣- កាមេសុមិច្ឆាចារា គឺមិនចិតក្បត់ប្តីរឺប្រពន្ធគេ គឺ មិនប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម

៤- មុសាវាទា គឺមិនកុហកភូតភរបោកប្រាស់គេ

៥- សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា គឺមិនផឹកទឹកស្រវឹង

====================full worl

សិលិ៥ មាន :

១- **បាណាតិបាតា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ**

(ប៉ាណាតិប៉ាតា វេរាក់មាក់នីសិខាប៉ាក់ទាំង សាក់ម៉ាទិយាមិ)

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា

ធ្វើសត្វមានជីវិតឲធ្លាក់ចុះគន្លង គឺ **មិនសំលាប់សត្វ។**

២- អទិន្នាទានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

(អាក់ទិនាទានា វេរាក់មាក់នីសិខាប៉ាក់ទាំង សាក់ម៉ាទិយាមិ)

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា

កាន់យកនូវវត្ថុដែលគេមិនបានឲដោយកាយរឺដោយវាចា គឺ **មិនលួចរបស់គេ**

៣- កាមេសុមិច្ឆាចារា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

(កាម៉េសុមិឆាចារា វេរាក់មាក់នីសិខាប៉ាក់ទាំង សាក់ម៉ាទិយាមិ)

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា

ប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយគឺ **មិនចិតក្បត់ ប្តីរឺប្រពន្ធគេ**

៤- មុសាវាទា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

(មុសាវាទា វេរាក់មាក់នីសិខាប៉ាក់ទាំង សាក់ម៉ាទិយាមិ)

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា

ពោលនូវពាក្យកុហក គឺ **មិនកុហកឆ្មូតឆរបោកប្រាស់គេ**

៥- សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

(សុរ៉ាមេរ៉ាយយក្សម៉ាច់ឈាកប៉ាក់ម៉ាទាក់ឋាណា វេរាក់មាក់នីសិខាប៉ាក់ទាំង សាក់ម៉ាទិយាមិ)

ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា

ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទគឺ **មិនផឹកទឹកស្រវឹង**។

សិលិ៥ មាន :

១- **បាណាតិបាតា** គឺមិនសំលាប់សត្វ

២- **អទិន្នាទានា** គឺមិនលួចរបស់គេ

៣- **កាមេសុមិច្ឆាចារា** គឺមិនចិតក្បត់ប្តីរឺប្រពន្ធគេ គឺ មិនប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម

៤- **មុសាវាទា** គឺមិនកុហកភូតភរបោកប្រាស់គេ

៥- **សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា** គឺមិនផឹកទឹកស្រវឹង

ប្រជាជនកម្ពុជា៨៥%-៩០%កាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលចូលរួមមាន

១-កាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាគឺ ប្រកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាដូចជា

ព្រះសង្ឃ-តាអាចារ្យ-ដូនជីនិង --- បានសិក្សារៀនអំពីទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធសាសនា

២-កាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាគឺ តាមប្រពៃណី---ធ្វើបុណ្យ-យកចង្ហាន់ប្រគេនព្រះសង្ឃ

យកលុយ-សំភារ ចូលបុណ្យ---ក៏ហៅថាអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាដែរ

-តើព្រះពុទ្ធសាសនាគឺនិយាយអំពីអ្វី ? ------

-តើតួនាទី ព្រះសង្ឃ មានអ្វីខ្លះ ? ------

-តើតួនាទីប្រជាជន មានអ្វីខ្លះ ? ------

=============

តើប្រទេស ប្រជាធិបតេយ្យ ណាមួយ មិនចែង អាណត្តនាយករដ្ឋមន្ត្រី ?

ហេតុអ្វីលោកបណ្ឌិត មកពីស្រុកបារាំង តែងច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ មិនបានចែង ការកំណត់ អាណត្តនាយករដ្ឋមន្ត្រី រឺ ពេលនោះ១៩៩៣ បណ្ឌិតគិតថា ឈ្នះគេមួយជីវិត។

សូមចាំជាតិក្រោយចុះ លោកបណ្ឌិត ការកំណត់ អាណត្តនាយករដ្ឋមន្ត្រី។

យើងត្រូវតែហ៊ាន សរសើរនូវការធ្វើវិសោធនកម្ម ពី ២ភាគ៣ មក៥០+១

ដោយនយោបាយ មានសែន មានស៊ី ៥០ + ១ គឺជាតិនេះ ពិតជាស្បើងមែន

សូមមេដឹកនាំខ្មែរ ចេះទទួលការចាញ់ រួមគ្នាធ្វើ និងឈប់ បបួលរាស្ត្រ ច្បាំង។

=======

Bona Beth { HYPERLINK

"http://www.facebook.com/n/?groups%2Fkhormtepi%2F227908443939124%2F&mid=511ba46G5af3b00d

e66eG234b9cG96&bcode=3Nqw5xfK&n_m=camboweb%40hotmail.com" \o

"http://www.facebook.com/n/?groups%2Fkhormtepi%2F227908443939124%2F&mid=511ba46G5af3b00d

e66eG234b9cG96&bcode=3Nqw5xfK&n_m=camboweb%40hotmail.com" }.

{	{ HYPERLINK	
HYP	"http://www.facebook.com/n/?profile.ph	
ERLI	p&id=100002684028628&mid=511ba46	
NK	G5af3b00de66eG234b9cG96&bcode=3	
"http:/	Nqw5xfK&n_m=camboweb%40hotmail.	
/www	com" \o	2:56pm Oct 26
.face	"http://www.facebook.com/n/?profile.ph	
book.	p&id=100002684028628&mid=511ba46	
com/	G5af3b00de66eG234b9cG96&bcode=3	
n/?pr	Nqw5xfK&n_m=camboweb%40hotmail.	
ofile.	com" }	
php&i	-វិន័យបិដក មាន១៣ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -សុត្តនបិដក មាន៦៤ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -	
d=10		
0002	អភិធម្មបិដក មាន៣៣ភាគ មាន៤២០០០ធម្មក្ខន្ធ គម្ពីរ	
6840		
2862	សរុបទាំងអស់មាន៨៤០០០ធម្មក្ខន្ធ។	
8&mi		
d=51		
1ba4		

6G5a

f3b00

de66

eG23

4b9c

G96&

bcod

e=3N

qw5x

fK&n

_m=c

ambo

web

%40h

otmail

.com"

\o

"http:/

/www

.face

book.

com/

n/?pr

ofile.

php&i

d=10

0002

6840

2862

8&mi

d=51

1ba4

6G5a

f3b00

de66

eG23

4b9c

G96&

bcod

e=3N

qw5x

fK&n

_m=c
ambo
web
%40h
otmail
.com"
}

Comment History

{
HYPERLI
NK
"http://ww
w.facebo
ok.com/n/
?profile.p
hp&id=10
0002684
028628&
mid=511b
a46G5af
3b00de6

{ HYPERLINK
"http://www.facebook.com/n/?profile.
php&id=100002684028628&mid=51
1ba46G5af3b00de66eG234b9cG96
&bcode=3Nqw5xfK&n_m=cambowe
b%40hotmail.com" \o
"http://www.facebook.com/n/?profile.
php&id=100002684028628&mid=51
1ba46G5af3b00de66eG234b9cG96
&bcode=3Nqw5xfK&n_m=cambowe
b%40hotmail.com" }
សូមទោសលោក Sorytours ComboTours សូមទាញអារម្មណ៍របស់លោក

12:07pm Oct 26

6eG234b មកពិចារណាសំណួរ នេះទាំងអស់គ្នា។ ដូចម្តេចដែលហៅថា ព្រះត្រៃបិដក ? ព្រះត្រៃបិដក

9cG96&b

code=3N ចែកចេញជាគម្ពីរអ្វីខ្លះ? ព្រះត្រៃបិដកគឺជាឃ្លាំងផ្ទុកនូវព្រះពុទ្ធ វចនៈ។ ព្រះបិដកប្រែថាកញ្ជើបី។

qw5xfK&

n_m=cam ពាក្យថាបិក អាចប្រែថាទូ ឬក៏បណ្ណាល័យ ក៏បានដែរ។ ដូចនេះព្រះត្រៃបិដកគឺជា

boweb%4

0hotmail. កញ្ជើរឺជាទូជាឃ្លាំងសំរាប់ផ្ទុក រឺទ្រទ្រង់ នូវពុទ្ធវចនៈទាំងឡាយដែល

com" \o

"http://ww សម្មាសម្ពុទ្ធសម្តែងមានចំនួនទាំងអស់ ៨៤០០០ ធម្មក្ខន្ធ។ ព្រះត្រៃបិដកចែកចេញជាបីគម្ពីរគឺ៖

w.facebo

ok.com/n/

?profile.p

hp&id=10

0002684

028628&

mid=511b

a46G5af

3b00de6

6eG234b

9cG96&b

code=3N

qw5xfK&

n_m=cam

boweb%4

0hotmail.

com" }

-វិន័យបិដក មាន១៣ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -សុត្តនបិដក មាន៦៤ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -អភិធម្មបិដក មាន៣៣ភាគ មាន៤២០០០ធម្មក្ខន្ធ គម្ពីរសរុបទាំងអស់មាន៨៤០០០ធម្មក្ខន្ធ។

សូមទោសលោក Sorytours ComboTours សូមទាញអារម្មណ៍របស់លោក មកពិចារណាសំណួរ នេះទាំងអស់គ្នា។ ដូចម្តេចដែលហៅថា ព្រះត្រៃបិដក ? ព្រះត្រៃបិដក ចែកចេញជាគម្ពីរអ្វីខ្លះ? ព្រះត្រៃបិដកគឺជាឃ្លាំងផ្ទុកនូវព្រះពុទ្ធ វចនៈ។ ព្រះបិដកប្រែថាកញ្ជើបី។ ពាក្យថាបិក អាចប្រែថាទូ ឬក៏បណ្ណាល័យក៏បានដែរ។ ដូចនេះព្រះត្រៃបិដកគឺជា កញ្ជើរឺជាទូជាឃ្លាំងសំរាប់ផ្ទុក រឺទ្រទ្រង់ នូវពុទ្ធវចនៈទាំងឡាយ ដែលសម្មាសម្ពុទ្ធសម្តែងមានចំនួនទាំងអស់ ៨៤០០០ ធម្មក្ខន្ធ។ ព្រះត្រៃបិដកចែកចេញជាបីគម្ពីរគឺ៖

please edit and send to { HYPERLINK "mailto:info@cambodiabuddhsit.org" } or { HYPERLINK "mailto:sales@abckhmer.com" }

ដើមត្នោតបែកមួយដើមខាងចុងបែកមែកជាបួនដើមរឺបួនកំពូល នៅកំពុងស្ពឺឆ្នាំ១៩៨៥-១៩៨៨ បើមានរូបភាពសូមផ្ញើរ { HYPERLINK "mailto:sales@abckhmer.com" }

-វិន័យបិដក មាន១៣ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -សុត្តនបិដក មាន៦៤ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -អភិធម្មបិដក មាន៣៣ភាគ មាន៤២០០០ធម្មក្ខន្ធ គម្ពីរសរុបទាំងអស់មាន៨៤០០០ធម្មក្ខន្ធ។ដូចម្តេចដែលហៅថា ព្រះត្រៃបិដក ? ព្រះត្រៃបិដក ចែកចេញជាគម្ពីរអ្វីខ្លះ? ព្រះត្រៃបិដកគឺជាឃ្លាំងផ្ទុកនូវព្រះពុទ្ធវចនៈ។ ព្រះបិដកប្រែថាកញ្ជើបី។ ពាក្យថាបិក អាចប្រែថាទូ ឬក៏បណ្ណាល័យ ក៏បានដែរ។ ដូចនេះព្រះត្រៃបិដកគឺជា កញ្ជើរឺជាទូជាឃ្លាំងសំរាប់ផ្ទុក រឺទ្រទ្រង់នូវពុទ្ធវចនៈទាំងឡាយ ដែលសម្មាសម្ពុទ្ធសម្តែងមានចំនួនទាំងអស់ ៨៤០០០ ធម្មក្ខន្ធ។ ព្រះត្រៃបិដកចែកចេញជាបីគម្ពីរគឺ៖please edit and send to { HYPERLINK "mailto:info@cambodiabuddhsit.org" } or sales@abckhmer.com

---

========//

សុភមង្គលគ្រួសារ

by { HYPERLINK "http://www.facebook.com/thuon.davuth" } on Friday, October 21, 2011 at 11:24am

១. សុភមង្គលក្នុងគ្រួសារ នោះមានន័យថាការប្រពៃ

គ្រួសារបានសុខដុមថ្លាថ្លៃ សមាជិកពួតដៃរួបរួមគ្នា។

២. បងហើយនិងប្អូនចេះរួមសុខ រស់ដោយគ្មានទុក្ខគ្រប់អង្គា

ចេះសាមគ្គីភាពគ្នានិងគ្នា ខិតខំពុះពារគ្រប់កិច្ចការ។

៣. មានពេលគ្រប់គ្រាន់សំរាប់គ្នា   ជួបមុខសន្ទនាក្រោយអាហារ

ពេលល្ងាចពិសេសដ៏អស្ចារ្យ   ព្រោះគ្មានពេលណាល្អដូចទេ។

៤. ពេលថ្ងៃរវល់នឹងការងារ   រឿងច្រើននិន្នាគ្មានទំនេរ

ពេលយប់ត្រូវជួបជុំនឹងគេ   ឲ្យបងប្អូនជេួយដោះស្រាយ។

៥. ពេលខ្លះនិយាយរឿងកំប្លែង   ហើយនាំគ្នាលេងយ៉ាងសប្បាយ

ម៉ាក់ប៉ាក៏សើចយ៉ាងក្អាកក្អាយ   គ្រួសាររីករាយកើតមង្គល។

៦.ម៉ាក់ប៉ាស្រឡាញ់ចេះថ្នមថ្នាក់   យកចិត្តទុកដាក់កូនស្មើរគ្នា

ផ្តល់ភាពកក់ក្តៅរាល់វេលា   ធ្វើឲ្យបុត្រភ្ញាសុខក្នុងចិត្ត។

៧. គ្មានពាក្យតូចធំប្រដូចគេ នាំចិត្តគ្នាន់គ្នេរខ្វែងគំនិត

កើតរឿងសម្បារប្រាកដពិត បាត់បង់ភាពស្និតស្នាលនឹងគ្នា។

៨. យកចិត្តទុកដាក់អធ្យាស្រ័យ ត្រូវឲ្យតម្លៃរាល់វេលា

ដល់រាល់សមាជិកគ្រប់អង្គា ទើបអាចធានាសុភមង្គល។

៩. បើធ្វើខុសហើយត្រូវទទួល សម្របសម្រួលពាក្យជ្រួសជ្រុល

ប្អូនខុសតែបងត្រូវចេះយល់ គ្មានរឿងអំពល់ក្នុងគ្រួសារ។

១០. មាតាបិតាក៏សប្បាយ ឃើញកូនរីករាយគ្មានទុក្ខា

ធ្វើឲ្យលោកស្ញើយក្នុងឱរ៉ា សម្រេចប្រាថ្នាដែលលោកប៉ង។

១១. នេះហើយគឺជាក្ដីប្រាថ្នា រាល់គ្រប់គ្រួសារបានគិតផ្សង

យល់រឿងសុខាជុំប្អូនបង ម៉ាក់ប៉ាសុខផងគ្រប់ទិវា។

១២. គ្រាន់ជាការគិតក្នុងចិត្តខ្ញុំ គ្រួសារសុខុមយល់ចិត្តគ្នា

គ្មានយល់ទុក្ខារាល់វេលា នេះហើយគឺជាសុភមង្គល។

=========//

ធ្វើអ្វីៗត្រូវប្រើបញ្ញា ទើបផលបានច្រើន

ក្នុងនាមអ្នកកាន់ ព្រះពុទ្ធសាសនា ធ្វើអ្វីៗត្រូវប្រើបញ្ញា ទើបផលបានច្រើន

ក្នុងនាមអ្នកកាន់ ព្រះពុទ្ធសាសនា យើងនាំគ្នាប្រើបញ្ញាគិតមើល ការធ្វើពិធីចំរើនអាយុ ពិធីខួបកំណើត ពិធីរៀបការ ប្រើតុចិន

តើត្រូវ សំលាប់ជីវិតសត្វបុន្មាន សំរាប់អ្នកចូលរួម ៥០តុ = ៥០០នាក់ ១០០តុ = ១០០០(មួយពាន់នាក)

តើអ្វីទៅ សិលំ៥ មាន : ១- បាណាតិបាតា គឺ ប្រែថា : ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា

ធ្វើសត្វមានជីវិតឲធ្លាក់ចុះគន្លង គឺ **មិនសំលាប់សត្វ។** ចុះសំរាប់អ្នកចូលរួម ៥០តុ = ៥០០នាក់ ១០០តុ = ១០០០(មួយពាន់នាក) ?

-បើអត់ចេះធម៌ ហេតុអ្វីបានជាសរសេរ វេបសាយធម៌ គឺដោយយល់ថាបើមិនជាសរសេរ ចេញមកឃើញខុសត្រូវ ទើបគេអាចជួយកែរតំរូវបាន

ការដឹងខុសចេះកែរគឺជាការល្អប្រពៃ ហើយ វេបសាយធម៌នេះ មិនមែនជាផ្លូវការទេ គឺសំរាប់ ចូលរួមជួយកែរតំរូវគ្នា

- កើតជាមនុស្សមានឱ ធ្វើបុណ្យច្រើនជាង សត្វនិងទេវតា ពេលនេះខ្ញុំមានឱបន្តិចបន្តួចចូលរួមជាសរសេរ វេបសាយធម៌

-ការស្តាប់ព្រះសង្ឃទេសនាផ្ទាល់រឺតាមវិទ្យុ-វេបសាយធម៌-សៀវភៅធម៌ផ្សេងៗ គឺគ្រាន់ជាការផ្តល់ចំណេះដឹងនូវព្រះពុទ្ធសាសនា

-ឯកសារយកជាផ្លូវការគឺ គម្ពីរសៀវភៅដែលបានបកប្រែជាភាសាខ្មែរ គឺសៀវភៅ ព្រះត្រៃបិដក

-ពុទ្ធដេការ និង សង្ឃដេការ

ពុទ្ធដេការ គឺ ការមានបន្ទូល(និយាយ)របស់ព្រះពុទ្ធ(ព្រះពុទ្ធមានតែ១អង្គ(នាក់))គឺបានកត់ត្រាក្នុងសៀវភៅ ព្រះត្រៃបិដក

សង្ឃដេការ គឺ ការមានបន្ទូល(និយាយ)របស់សង្ឃ(សង្ឃមាន១រឺច្រើនអង្គ(នាក់))

-ពុទ្ធដេការ គឺ ការមានបន្ទូល(និយាយ)របស់ព្រះពុទ្ធ ត្រូវបានចងចាំកត់ត្រាដោព្រះសង្ឃ ព្រះនាម អានន្ទ និងព្រះសង្ឃផ្សេងៗគ្រូអាចារ្យផ្សេងៗ

-សង្គាយនា គឺ ជាការប្រជុំ ព្រះសង្ឃផ្សេងៗ និង គ្រូអាចារ្យផ្សេងៗ គឺ---ឆ្នាំក្រោយព្រះពុទ្ធចូល និរពាន ដែលបានចងចាំកត់ត្រានូវព្រះពុទ្ធដេការ

ទាំង៤៥ព្រះវស្សាដែលព្រះពុទ្ធបានសំដែង (ព្រះសង្ឃ ព្រះនាម អានន្ទ ពេលនោះអត់បានចូលរួមទេ គឺចូល និរពាន មុនសង្គាយនា ---ឆ្នាំ)

- មាន សង្គាយនា ទើបចងក្រងបាន គម្ពីរសៀវភៅ ព្រះពុទ្ធសាសនា

-គម្ពីរសៀវភៅ ព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលបានបកប្រែជាភាសាខ្មែរ គឺសៀវភៅ ព្រះត្រៃបិដក

-ព្រះត្រៃបិដក មាន ១៣ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -សុត្តនបិដក មាន៦៤ភាគ មាន២១០០០ធម្មក្ខន្ធ -អភិធម្មបិដក មាន៣៣ភាគ មាន៤២០០០ធម្មក្ខន្ធ គម្ពីរ

សរុបទាំងអស់មាន៨៤០០០ធម្មក្ខន្ធ។

ដូចម្តេចដែលហៅថា ព្រះត្រៃបិដក ? ព្រះត្រៃបិដក ចែកចេញជាគម្ពីរអ្វីខ្លះ? ព្រះត្រៃបិដកគឺជាឃ្លាំងផ្ទុកនូវព្រះពុទ្ធ វចនៈ។ ព្រះបិដកប្រែថាកញ្ជើបី។

ពាក្យថាបិក អាចប្រែថាទូ ឬក៏បណ្ណាល័យ ក៏បានដែរ។ ដូចនេះព្រះត្រៃបិដកគឺជា កញ្ជើរឺជាទូជាឃ្លាំងសំរាប់ផ្ទុក រឺទ្រទ្រង់ នូវពុទ្ធវចនៈទាំងឡាយ

ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធសម្តែងមានចំនួនទាំងអស់ ៨៤០០០ ធម្មក្ខន្ធ។ ព្រះត្រៃបិដកចែកចេញជាបីគម្ពីរគឺៈ - - -

- ចតុរង្គសន្និបាត គឺជាការប្រជុំព្រះសង្ឃផ្សេងៗ គ្រូអាចារ្យផ្សេងៗ ជាមួយ ព្រះពុទ្ធ -----មុនព្រះពុទ្ធ ចូល និរពាន---ឆ្នាំ ----សូមជួយកែរតំរូវផង!

សូមជួយកែរតំរូវផង! please edit and send to **{** HYPERLINK "mailto:info@cambodiabuddhsit.org" **}** or **{** HYPERLINK "mailto:sales@abckhmer.com" **}**